

WÊÊMOED NAER DECEMBER VAN VROEGER

Laet 'k beginne mè te zegge dà 'k zôôvel leuke reacties gehad het op m'n vorige stuksie in de krant. "Maaid, je mot 'r mee deurgaon", zeeje ze. Mor 'k hê netuurlijk m'n waerek ok nog bij dien grôte baggeraer en dà gao voor, hee.

Ik wier zellefs staonde gehouwe in winkels, en de tillefoon sting rôôdgloeiend. D'r belde zôwaer iemand hêemel uit Nieuw-Lekkerland. Nell Kraaijeveld (van de Twêê Kraaie van de cd 'Maondag Wasdag') vong 't ok zôô mooi. Ze gong nog gaauw effies naer Huibpe, zee ze. Ik kreeg ok nog een kaartje vâ me nichie uit Ridderkaarek, die ok aaltijd mee gaot met 't decemberraaisie van d'n Historische Verêêniging. Ze schreef as afzender: Groetjies van Marre van Dirruke en Eeffies. Dirruk was de broer vâ me moeder. Ze zee ok nog: "Weet jie nog dà je moeder van een vriendin een plant op t'r verjaerdag kreeg met de mededêeling: "Maotig waoter tusse de blaore!" Zukke dinge vergeet jie nooit meer, hee.

Kerrewaai

In de bus naer Gent en Brugge hebbe ze nog voor me geklapt. Dat raaisie was trouwes weer harstikke leuk. Helaos was t'r veul regen en wind en de prullebakke langs onzen hêele wandelroute lagge dan ok bezaaid mè kepotte perrepluë. Sjaok was gelukkig weer onze sjefeur, die pas aerdig bij ons clubpie. 'k Vong dà Korsjonnoo een prachtig mooi verslag gemaokt het. Genogt over de complemente, aandere gao 'k nog naest m'n schoene lôope. Van de week wier 'k werempel een bietjie emosjenêel toe 'k aan de decembermaonde van vroeger doch, want daer gaot dut stuksie naomelijk over. Neem nou de Suntereklaos. Je begreep toch ommers hêelemael nie hoe de kedoochies deur de schoorstêen i je schoen terecht kwamme. Me moeder gong aaltijd bij de buurkaander strooie en een zwarte handschoen was al genogt om ze de stuipe op 't lijf te jaoge. As t'r snêeuw lag, mogge me, zellefs in d'n donker, nog buite speule; iederêen was de straet aan 't schôn vege of aan 't sleeë. Dà kon toe nog, toe was 't aamel veul vaailiger op straet as nou. Toe 'k nog klaain was, dee m'n vaoder aaltijd de lampies in de kersbôm. Dat wazze lichies met een spiraoltjie d'r onder. Ten eerste kreeg tie d'r zere vingers van, want z'n vellechie zat aaltijd tusse dà spiraoltjie en ten twêede wou me vaoder ok nog dat aalle lampies rechtop stinge. Dat was een hêel kerrewaai en as 't nie naer z'n zin was, wier die nijg.

Zôô blij

Op twêede Kersdag vierde me Korsemis met de Zondagsschool in de Grôte Kaarek. Dat was aaltijd zôô mooi! Zondasschoolmêester Alblas vertelde aaltijd een prachtig Kersverhaol, dan honge me aallemael an z'n lippe. Je kreeg aaltijd een zaksie snoep en een boeksie, en soms ok nog 'n appelesien. Daer wazze me zôô blij mee! Ik denk dà me vroeger mè veul minder blij wazze as nou. As ie kijk wat 'n naorighaaid 'r nou aamel is, denk ik wel is: de welvaert hê nie veul geluk gebrocht. Een hôp mense leve allêen nog mor voor d'r aage, de saomhorighaaid is weg, hee. Nou maoke me ons druk over: wâ gao me ete en hoeneer doe me de boodshoppe, want as ie bij de supermart in de rij staot, denk ie dat die zaak de eerstkommende maonde nie meer ope gaot. Ik kom aaltijd graeg bij slaoger Verway. Dan tillefeneer 'k m'n bestelling deur, die ik 's aeves op gao haole. En wâ denk ie? Toe 'k belde zeeje ze: "Wat heb u een leuk stuksie in de krant geschreve!" Ik aopetrots netuurlijk. 'k Mos ok nog eve naer de Waerd, naer Gijze, daer komme me ok zôô graeg, daer hebbe ze zuk leuk persenêel, of maok 'k nou reclaome?

Veul

Wà 'k vroeger ok aaltijd zôê leuk vong, was 't povere op ouwejaersdag. Eerst gonge me dan naer slaoger Zonnenbaareg voor een stuksie vaarekesblaes. Dà gong dan om een leeg jampotjie, 'n stoksie d'r in en zinge mor. Aan 't end van 't versie riepe me dan: "Volluk!!!" Je kon toe nog gewoon bij iederêên achterom, de poort was aaltijd ope en mêêstal ok d'n achterdeur. De geur van aaigegemaakte oliebolle en appeleflappe kwam ie dan al tegemoet. Soms kreges me wel drie cente. Dan zee je tege je vriendinnechies: "Daer en daer mò je gaon, daer krijg ie veul!" Ok kreges me wel is kruim bij de koeksiesfebriek. Dà was wat!

Poejerseklaod

Een vrijdagaevend zij me naer de Volkskerszang op 't Dr. Langeveldplaaïn gewist. Crescendo en 't Smartlappekoor tradde daer op en wà zôê lekker was, d'r was ok waareme poejerseklaod. Laeter hoorde me van Huibpe dà ze aan 500 pergrammaoboeksies lang nie genogt hadde gehad! In deuze donkere daege voor de Korsemis, mis ik m'n ouwerlijk huisie wel aareg, hoor. Gezellig mè me moeder bij de kachel op d'r ouwerwetse meubeltjies aan de koffie met een lekker stuksie butterletter . . . Zôê is dut jaer ok al weer bekant verbij. As jullie dut leze is 't zôwaer al weer Nieuwejaer. We magge hope dat 't Nieuwejaer voor ons beterder begint as 't vorige, want in de nacht van Oud op Nieuw is t'r bij ons een levesgevaerlijke vuurpijl, deur 't dubbelde glas, de weunkaomer in gekomme. M'n schônzussie gewond, de gerdijne in d'n brand, de vloer, een stoel en de lemelle beschaedigd. Nêênt, dat was aareg angstig, je denk bij je aage hoe of dat 't af zel lôêpe. Ik heb t'r een paor nachte slecht van geslaepe, 'k lag mor te haonewaoke. Inmiddels is aalle schaej weer hersteld, maor ik denk dà 'k deuze gebeurtenis nie gaauw vergete zel! Tot slot wil ik iederêên die dut stuksie in De Stem leest, een hêêl Voorspoedig Nieuwjaer wense.

Macky van Leeuwen – de Jong

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas de stambôome van de families Mostert, Baotenburg en Brêêdveld. Kom ok 's 'n kijksie neme in ons clubgebouw 't Onderhuys (Kerkbuurt 243). Vanaf d'n tiende in 't nieuwe jaer benne me d'r weer!

